

Dosar nr. 2010

Operator de date cu caracter personal nr. ...

R O M Â N I A
TRIBUNALUL VÂLCEA
COMERCIALĂ SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL

SENTINȚA NR. ...

Ședința publică de la ... 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE - ...

Grefier - Constanta ... Orghidan

Pe rol fiind soluționarea cererii formulate de contestatoarea SC ... SRL, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. ..., nr. ..., județul Vâlcea, în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. General Magheru, nr. 17, județul Vâlcea.

La apelul nominal făcut în ședința publică cu ocazia pronunțării, nu au răspuns părțile

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Constatându-se că dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de ... 2011, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când s-a amânat pronunțarea cauzei la data de 5 aprilie, pentru ca părțile să depună concluzii scrise, apoi la data de 12 aprilie 2011, când tribunalul în aceeași compunere, trece la pronunțarea asupra cauzei de față.

TRIBUNALUL:

Deliberând, asupra cauzei de față, constată următoarele:

S-a înregistrat la nr. .../2010 contestația formulată de către contestatoarea SC AUTOPRES SRL în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea împotriva Deciziei nr. .../07.2010 pronunțată de intimată cu ocazia soluționării recursului administrativ împotriva deciziei de impunere nr. .../04.2010 și a Raportului de inspecție fiscală nr. ... din .../04.2010, solicitând instanței ca prin sentința ce se va pronunța să se anuleze actele administrativ fiscale enunțate mai sus.

În motivare contestatoarea arată că prin decizia de impunere nr. ... din .../04.2010 s-au stabilit în sarcina sa obligații suplimentare de plată constând în ... lei impozit pe profit și accesorii aferente acestuia în sumă de ... lei, în

TVA în sumă de ... lei și majorări de întârziere aferente acestei taxe în sumă de ... lei.

Arată în continuare contestatoarea că reținerile organului de inspecție fiscală care au stat la baza stabilirii obligațiilor fiscale suplimentare de plată sunt netemeinice și nelegale, motiv pentru care a formulat contestația nr. .../05.2010 completată prin adresa nr. ... din 07.2010 împotriva deciziei de impunere nr.588/30.04.2010, precum și împotriva actelor care au stat la baza emiterii acestei decizii.

Mai arată contestatoarea că prin decizia nr. .../12.07.2010 intimată a respins în mod nelegal și netemeinic contestația împotriva actelor administrativ fiscale: decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală.

Organele de inspecție fiscală, arată contestatoarea, au majorat veniturile impozabile aferente perioadei ianuarie – martie 2005 cu suma totală de ... rol pretinzând că nu s-ar fi respectat de către contestatoare prevederile contractuale, mai exact că nu ar fi emis facturi conform contractului de închiriere nr. .../11.2004.

Referitor la acest contract contestatoarea arată că locatarul nu și-a respectat obligațiile asumate prin acesta, l-a somat în data 03.2005 să-și achite debitele aferente lunii ianuarie – martie 2005 și prin urmare a evidențiat aceste venituri care nu au fost încasate nici până în prezent, astfel încât începând cu data de 04.2005 contractul s-a reziliat de drept.

De asemenea, susține contestatoarea, organele de inspecție fiscală au reîncadrat operațiunea de vânzare a mijloacelor fixe prevăzute în factura nr.5584039 din 12.2006 stabilind o altă valoare de vânzare, nu l-a prețului obținut în urma licitației ci la o altă valoare stabilită în raportul de evaluare în anul 2003, prevalându-se de prevederile art.1 alin.1 din Legea nr.571/2003, fără a lua în considerare și Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

În fapt, arată contestatoarea, în luna decembrie 2006 a vândut stația PECO la o sumă de ... ron conform facturilor emise iar pentru vânzarea acestui bun s-a procedat la publicarea unui anunț în ziarul Mica Publicitate pentru ca în data de 9.12.2006 să se prezinte la licitație 3 societăți comerciale, iar prețul adjudecat fiind cel oferit de societatea Euroil, conform procesului verbal încheiat la acea dată și, cu toate acestea organul de inspecție fiscală a reîncadrat valoarea vânzării bunului intervenită în anul 2006 la o valoare a acestuia aferentă anului 2003.

Potrivit dispozițiilor art.24 alin.15 – Titlul II din Legea nr.571/2003, susține contestatoarea, valoarea rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile vândute este deductibilă la calculul profitului impozabil în cazul în care acestea sunt valorificate prin unități specializate sau prin licitație organizată potrivit legii, indiferent de valoarea obținută iar conform prevederilor art.11 din Codul fiscal, societatea nu se încadrează în rândul acelor societăți pentru care organele fiscale pot exercita dreptul de reîncadrare și chiar dacă lucrurile ar sta altfel, tranzacția a avut loc în urma unei licitații organizate pe o piață liberă.

Mai mult, susține contestatoarea, evidența contabilă aferentă anului 2003 nu se încadrează în perioada verificată, în acel an realizându-se o reevaluare a bunului vândut în vederea obținerii unui credit pentru modernizarea și aducerea stației la standardele UE, fiind normal ca în anul 2003 bunul să fi avut o valoare mai mare iar în timp aceasta să scadă ca efect al uzurii.

Tot în mod nelegal susține contestatoarea, organele de inspecție fiscală au diminuat pierderea fiscală cu suma de ... ron, această sumă reprezentând diferența dintre suma totală de ... lei constituită provizion și suma de ... lei reprezentând provizionul aferent anului 2006, cu motivarea că procente de 20 și respectiv 25% aferente anilor 2004 și 2005 trebuiau aplicate la sumele neîncasate ce trebuiau înregistrate în anii 2004 și 2005 și nu în anul 2006.

Susține contestatoarea că a aplicat procentele legale la sumele neîncasate în anii 2004 și 2005, nu avea cum să le aplice anului 2006 astfel încât nu suma aferentă anului 2006 a fost scăzută ca nelegală ci, cele din anul 2004 și 2005.

Organul de inspecție fiscală, arată contestatoarea, a aplicat greșit dispozițiile art.22 pct.53 din Normele de aplicare a Codului fiscal conform cărora sunt deductibile la calculul impozitului pe profit provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ian.2005 și 30% începând cu data de 1 ian.2006 din valoarea creanțelor asupra clienților care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: sunt neîncasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței, nu sunt garantate de altă persoană, sunt datorate de o persoană care nu este afiliată contribuabilului și au fost incluse în veniturile impozabile ale acestuia, condiții pe care le-a îndeplinit și astfel în mod nelegal organul de inspecție fiscală a diminuat pierderea fiscală cu suma de 8043 ron.

De asemenea tot în mod greșit organele de inspecție fiscală au majorat cheltuielile nedeductibile aferente anului 2007 cu suma de ... ron ce reprezintă lucrări construcții, cu motivarea că nu există situații de lucrări, rapoarte de lucru care să justifice prestarea efectivă a lucrărilor de construcții ci numai factura prezentată de contestatoare, când în realitate factura fiscală are la bază devizul de lucrări.

Tot în mod greșit, susține contestatoarea, organul de inspecție fiscală a considerat ca fiind nedeductibilă suma de ... ron reprezentând cheltuieli privind asigurări, motivând că această sumă privește asigurări de bunuri ce aparțin persoanei fizice și nu sunt folosite de către operatorul economic.

În realitate, arată contestatoarea, deține clădirea în care se desfășoară activitatea în baza unui contract de comodat încheiat cu proprietarii acesteia, contract în cuprinsul căruia s-a stipulat că pe toată durata contractului mai exact până în anul 2020 societatea suportă toate cheltuielile pentru asigurarea activității în spațiile puse la dispoziție, iar cheltuiala privind asigurarea acestui bun reprezintă o cheltuială menită să asigure desfășurarea activității societății în acea clădire, iar potrivit art.21 lit.e și m.din Codul fiscal, aceste cheltuieli sunt deductibile.

Se arată în continuare că organul de inspecție fiscală a reținut faptul că în luna noiembrie 2007 s-a înregistrat în contabilitatea contestatoarei factura nr. ... din 29.11.2007 emisă de CEZ Distribuție reprezentând tarif racordare energie electrică în valoare de ... ron în contul 605 fără a fi înregistrată în contul 632.2-valoarea investiției.

Contestatoarea consideră, contrar reținerilor organului de inspecție fiscală că înregistrarea în contabilitate a acestei facturi este corectă, deoarece înregistrarea astfel cum a fost realizată, în contul de cheltuieli 605, face ca întreaga sumă să fie deductibilă în acel an.

Dacă înregistrarea s-ar fi realizat conform susținerilor organului de inspecție fiscală, mai exact în contul 632.2, întreaga sumă de ... ron nu ar fi fost

deductibilă ci s-ar fi amortizat pe mai mulți ani, raportat la dispozițiile legale, în funcție de felul bunului.

De asemenea, organul de inspecție fiscală a înlăturat ca și cheltuială deductibilă suma cuprinsă în factura nr. 35/24.07.2007, cheltuieli efectuate cu ocazia cazării asociaților societății, încălcând astfel, conform susținerilor contestatoarei, dispozițiile art.21 lit.e din Codul fiscal și a majorat cheltuielile nedeductibile fiscal, aferente anului 2008, cu suma de 1548 ron considerând că în mod eronat contestatoarea ar fi înregistrat în contabilitate această cheltuială în contul 628 și nu în valoarea investiției.

Contestatoarea consideră că înregistrarea în contabilitate a sumei de 1548 ron s-a făcut în mod corect în contul 628 ceea ce face ca întreaga sumă să fie deductibilă în acel an, pe când, în situația în care înregistrarea s-ar fi făcut conform reținerilor organului de inspecție fiscală această sumă nu ar fi fost deductibilă ci urma să se amortizeze pe mai mulți ani raportat la dispozițiile legale în funcție de felul bunului.

Tot în mod greșit, susține contestatoarea, organele de inspecție fiscală au procedat la majorarea veniturilor impozabile cu suma totală de 7000 ron, reprezentând contravaloarea amortizării pentru 6 luni deși contestatoarea realizase amortizarea pe 18 luni.

Susținerile organelor de inspecție fiscală că nu s-ar fi realizat amortizarea aferentă perioadei iulie 2008 – decembrie 2009 către SC. ... SRL, sunt nereale această operație realizându-se, după cum arată contestatoarea, cu factura fiscală TTR1051.

Ca și în cazul vânzării stației Peco, arată contestatoarea, organul de inspecție fiscală a reîncăcat greșit prețul de vânzare a unui transformator și a doi stâlpi, în valoare totală de 5000 ron, având în vedere valoarea menționată în raportul de evaluare din 2003 și nu cel obținut în urma vânzării care a intervenit în anul 2008.

S-a considerat greșit de către organul de inspecție fiscală faptul că s-a înregistrat în evidența contabilă achiziționarea unui autoturism marca Opel Astra la data de ... 2009, și s-a considerat cheltuială deductibilă, cu motivarea că societatea mai deținea un autoturism și numai un administrator are permis de conducere.

S-au încălcat astfel, susține contestatoarea, prev.art.21 lit.i) din Codul fiscal și cele ale art.24 din același act normativ.

Pentru anul 2007, arată contestatoarea, cheltuielile nedeductibile fiscal au fost majorate de către organul de inspecție fiscală și cu suma de 500 ron reprezentând documentație modernizare stație distribuție carburanți și GPL din ianuarie 2007, cu motivarea dată de organul de inspecție fiscală că cele două bunuri au fost vândute în luna decembrie 2006.

În realitate, arată contestatoarea, în momentul în care a vândut bunurile de mai sus, prin licitație publică, prețul nu a fost achitat integral la acea dată ci, treptat, conform extraselor de cont, iar contractul de vânzare cumpărare s-a încheiat la data de 23 aprilie 2007, după achitarea prețului.

Mai mult, arată contestatoarea, în conținutul contractului s-a menționat că b... un... vândut se află în curs de modernizare și a obținut autorizație în acest sens pe care a și transmis-o cumpărătorului iar în luna ianuarie 2007 a achitat contravaloarea serviciului prestat de biroul de arhitectură ... care a realizat documentația de modernizare a stației și astfel constatarea organului de inspecție

fiscală că s-a făcut o cheltuială nereală în anul 2007 pentru un bun vândut în 2006 este nereală din moment ce prețul a fost achitat integral din aprilie 2007.

Și TVA stabilită suplimentar s-a făcut în mod nelegal, susține contestatoarea, această taxă fiind aferentă facturilor fiscale despre care s-a arătat în cuprinsul contestației și în baza cărora s-a stabilit de către organul fiscal impozitul pe profit suplimentar.

Ca și impozitul pe profit stabilit suplimentar și TVA aferentă acestor sume este nelegală.

Contestația a fost legal timbrată.

În dovedirea acesteia s-au depus la dosarul cauzei înscrisurile conform borderoului de la filele 20-21 dosar.

Intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea a formulat întâmpinare prin care a ridicat excepția inadmisibilității contestației pentru capetele de cerere privind: dispoziția privind măsurile stabilite de organele fiscale nr.662/12.03.2010; măsura de majorare a veniturilor impozabile în perioada ianuarie – martie 2005 cu suma de 1.000.000 lei; măsura de majorare a cheltuielilor nedeductibile cu suma de 1.000.000 ron și măsura de neacordare a deductibilității contravalorii facturii nr. 124.07.2007; venitul impozabil stabilit suplimentar în sumă de 1.000.000 lei; măsura de neacordare a deductibilității cheltuielilor efectuate cu achiziționarea autoturismului marca Opel Astra; măsura de majorare a cheltuielilor nedeductibile fiscal cu suma de 500 ron reprezentând contravaloarea documentație modernizare stație distribuție carburanți și GPL; majorările de întârziere aferente sumelor susmenționate la capetele 1, 6, 7, 9, 11 și 12 din contestație, precum și pentru capătul de cerere privind TVA stabilită suplimentar în sumă totală de 1.000.000 lei în care sunt incluse și accesoriile aferente acestei taxe.

În motivarea acestei excepții intimata arată că nu s-au respectat de către contestatoare dispozițiile art.7 din Legea nr.554/2004 în sensul că înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual, trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhice superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea în tot sau în parte a acestuia.

Or, susține intimata, contestatoarea, prin contestația formulată și înregistrată la DGFP Vâlcea nu a contestat și dispoziția nr. 662/12.03.2010, măsurile de neacordare a deductibilității unor cheltuieli precum și TVA-ul stabilită suplimentar.

Pe fondul contestației, intimata a solicitat respingerea acesteia și menținerea ca legale și terțeinice a actelor administrativ fiscale contestate.

În cauză s-a efectuat, la cererea contestatoarei, o expertiză contabilă ale cărei obiective au fost stabilite în ședința publică din 28 sept.2010, această probă fiind admisă în ședința publică din 12 oct.2010, de către expert Marinkaș Teodor Marian, instanța înțuvințând ca expert observator la cererea contestatoarei pe numitul Rădulescu Gheorghe Nicolae.

Raportul de expertiză contabilă efectuat în cauză se află la fila 136 – 159 dosar, acesta fiind contrasemnat și de către expertul observator, iar răspunsul la obiecțiunile formulate de intimată la raportul de expertiză se află la filele 167 – 170 dosar.

Din analiza actelor existente la dosarul cauzei, instanța reține următoarele:

În primul rând excepția inadmisibilității ridicată de intimată prin întâmpinare este neîntemeiată și va fi respinsă pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

În primul rând prin contestația adresată intimatei SC Autopres SRL a solicitat anularea deciziei de impunere nr. 103 din 20.04.2010 și a Raportului de inspecție fiscală nr. 8/574/30.04.2010 în întregul lor, arătând că prin acestea i-au fost stabilite obligații suplimentare de plată de circa 1 miliard.

Sușinerile intimatei potrivit cărora contestatoarea nu ar fi înțeles să conteste capetele de cerere 1, 6, 7, 9, 11, 12 și 13 sunt neîntemeiate și nu vor fi reținute de instanță.

Pe fondul contestației instanța reține următoarele:

În urma Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 20.04.2010 s-a emis decizia de impunere nr. 104/20.04.2010 prin care s-au stabilit în sarcina contestatoarei obligații suplimentare de plată constând în: impozit pe profit calculat pentru perioada 01.01.2005 – 30.09.2009 în sumă de 1.533 lei și accesorii aferente acestuia în sumă de 1.533 lei; TVA aferentă aceleiași perioade în sumă de 1.533 lei și accesorii aferente TVA în sumă de 16.101 lei.

Împotriva deciziei de impunere cu numărul de mai sus a formulat recurs administrativ contestatoarea din prezenta cauză iar în soluționarea acesteia intimata a emis decizia nr. 104/12.07.2010 prin care a reținut că s-a contestat numai impozitul pe profit și accesoriiile aferente acestuia, mai exact suma de 1.533 lei, și a respins contestația ca neîntemeiată.

În realitate prin contestația aflată în copie la filele 77 – 82 dosar SC Autopres SRL a contestat în întregime decizia de impunere și Raportul de inspecție fiscală arătând că prin acestea a fost obligată la plata unei sume de circa 1 miliard lei, înțelegându-se că în această sumă este inclusă atât TVA cât și accesoriiile aferente acestuia.

Prin contestația formulată pe cale administrativă, contestatorul nu se referă la fiecare sumă în parte din decizia de impunere ci global, la întreaga sumă stabilită suplimentar care include atât impozitul pe profit cât și taxa pe valoare adăugată și accesoriiile aferente acestei taxe.

Contestația formulată împotriva deciziei nr. 104 din 12.07.2010 este întemeiată în parte pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare:

În răspunsul la obiecțiunile formulate la raportul de expertiză expertul desemnat în cauză a stabilit că se datorează de către contestatoare numai impozitul pe profit în sumă de 1.533 ron la care s-au calculat majorări în sumă de 20.4 ron precum și TVA în sumă de 1.820 ron la care s-au calculat majorări în sumă de 3.127 ron.

Urmează ca instanța să dea eficiență răspunsului la aceste obiecțiuni pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

După cum în mod corect a reținut organul de inspecție fiscală și intimata cu ocazia soluționării contestației suma de 1.533 ron reprezentând impozit pe profit calculat suplimentar se datorează de către contestatoare deoarece au fost majorate veniturile impozabile aferente perioadei ianuarie – martie 2005 cu suma totală de 9.580 ron.

Pentru aceasta organul de inspecție fiscală a reținut în mod corect că între SC Autopres SRL în calitate de locator și SC Gfö Vic SRL Vâlcea, în calitate de locatar

s-a încheiat contractul de locațiune nr. 1.2004 care are ca obiect închirierea imobilelor aflate în proprietatea SC Autopres SRL compuse din stație distribuție carburanți plus birou folosit în scopul unei activități comerciale, termenul închirierii fiind de 6 luni.

Cele două părți au negociat o chirie lunară de 1.000 lei inclusiv TVA, facturarea chiriei urmând a se face în ziua a cincea lucrătoare a lunii următoarei luni pentru care se plătește, iar plata se va efectua în termen de 15 zile calendaristice de la data înregistrării acesteia la locatar.

Contractul de închiriere a fost reziliat de drept începând cu data de 01.04.2005 iar pentru perioada ianuarie – martie 2005, contestatoarea a facturat către locatar suma de 126.050.420 lei rol care include și TVA în loc de suma de 105.000.000 lei cât ar fi fost corect.

Cu diferența dintre suma care ar fi trebuit corect facturată (126.050.420 lei plus TVA) și cea efectiv facturată (105.000.000 lei plus TVA) organul de inspecție fiscală a majorat veniturile, respectiv cu suma de 15.798.321 lei (15.798.321 ron) făcând o corectă aplicare a prevederilor art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 coroborate cu prevederile art.67 alin.(1) din OG nr.92/2003.

Datorită majorării veniturilor impozabile cu suma de 15.798.321 ron a rezultat un profit impozabil suplimentar de 9.580 ron căruia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de 1.916 ron, calculat conform prevederilor art.17 din Legea nr.571/2003.

Pentru acest impozit pe profit suplimentar intimata a calculat accesorii, conform prevederilor art.115 alin.(1), art.116 alin.(1) și alin.(5), art.119 alin.1 și art.120 alin.1 și alin.7 din OG nr.92/2003, în sumă de 3 lei.

Deși prin decizia de impunere s-a reținut că se datorează de către contestatoare TVA calculată suplimentar în sumă de 100 ron, expertul desemnat în cauză în mod corect a reținut că din această sumă contestatoarea datorează cu titlul de TVA calculată suplimentar numai suma de 18 lei, aferentă sumelor reprezentând chirie ce trebuiau facturate în perioada ianuarie – martie 2005 (18 lei sumă cu care a fost majorată baza de impunere și care trebuia facturată cu titlul de chirie aferentă acestei perioade la care se calculează un TVA în procent de 19%).

Diferența reprezentând TVA dintre suma de 100 lei și suma de 18 lei este nedatorată de către contestatoare pentru următoarele considerente:

Din această diferență, TVA în sumă de 100 ron a fost calculată de organul de inspecție fiscală prin majorarea bazei de impunere cu suma de 100 ron reprezentând servicii cazare stațiune, pentru care nu s-a acordat drept de deducere, iar suma de 18 lei reprezentând TVA suplimentar a fost calculată de organul de inspecție fiscală la suma de 632.252 ron.

Stația Peco vândută de către contestatoare la prețul de 2.830.000 lei a fost înregistrată în contabilitate la suma de 2.830.000 lei.

Organul de inspecție fiscală a procedat în mod greșit la reîncadrarea operațiunii de vânzare și de stabilire a valorii fiscale de vânzare egală cu valoarea determinată în raportul de evaluare, fără a corobora prevederile art.6 din OG nr.92/2003 potrivit cărora "Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză" cu prevederile art.67 alin.2 din Codul de procedură fiscală potrivit cărora în situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale

sunt îndreptăţite să estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere preţul de piaţă al tranzacţiei sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal.

Pe cale de consecinţă, în mod greşit organul de inspecţie fiscală a majorat baza de impunere cu această diferenţă după cum în mod greşit a considerat nedeductibile cheltuielile în sumă de 1114 ron reprezentând cazare pentru administratorii societăţii, în cauză fiind aplicabile prevederile art.21 alin.(2) lit.e) din Legea nr.571/2003 şi nu cele ale art.21 alin.(4) lit.e) şi m) din acelaşi act normativ.

Diferenţa dintre impozitul pe profit calculat suplimentar de organul de inspecţie fiscală (36.507 lei) şi suma de 1 lei cu acelaşi titlu datorată legal de către contestatoare, respectiv suma de 36.508 lei nu se datorează pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare:

În anul 2006 în mod greşit au fost majorate veniturile cu suma totală de 38.000 ron ca urmare a tranzacţiei încheiate în luna decembrie 2006 prin care a fost vândută la licitaţie staţia Peco către SC Euroil SRL, în valoare totală de 38.000 lei deoarece în vederea vânzării acesteia s-a procedat la publicarea licitaţiei în ziarul Mica Publicitate iar preţul de 38.000 lei este inclus în procesul verbal de adjudecare.

Din coroborarea prevederilor art.1 alin.(1) cu art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 şi cu Normele Metodologice de aplicare a acestor articole din Codul fiscal rezultă că s-a procedat corect de către contestatoare la stabilirea bazei de impunere a impozitului pe profit aferent anului 2006, organul de inspecţie fiscală în mod eronat prevalându-se de prevederile art.7 pct.21 din Codul fiscal.

Art.19 din Legea nr.571/2003 stabileşte regulile generale de calcul al profitului impozabil ca diferenţă între veniturile realizate din orice sursă şi cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri în timp ce pct.71⁵ din Normele de aplicare a Codului fiscal stabilesc că deductibilitatea valorii neamortizate aferentă mijloacelor fixe vândute este condiţionată de valorificarea imobilizărilor prin licitaţie organizată potrivit legii, astfel încât la exercitarea dreptului de apreciere reglementat de art.6 din OG nr.92/2003 organul fiscal nu a avut în vedere şi prevederile art.67 alin.(2) din acelaşi act normativ.

Şi impozitul pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2006 în sumă de 36.507 lei este nedatorat de către contestatoare deoarece organul fiscal a anulat contravaloarea provizioanelor constituite prin aplicarea procentelor prevăzute pentru anii 2004 şi 2005, considerând că procentele de 20% şi respectiv 25% trebuiau aplicate asupra sumelor neîncasate şi înregistrate corespunzător în anii 2004 şi 2005, acceptând numai provizionul pentru anul 2006 în timp ce potrivit art.22 lit.c) Cod fiscal „creanţele asupra clienţilor pentru care se poate constitui provizion reprezintă sumele datorate de clienţi pe bază de facturi şi neîncasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadenţei”.

Totalul facturilor neîncasate care însumează 1.873 lei îndeplinesc condiţiile stabilite de art.22 din Codul fiscal, neîncasarea acestora depăşind perioada de 270 de zile de la data scadenţei şi astfel sunt deductibile la calculul impozitului pe profit provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ianuarie 2005 şi 30% începând cu data de 1 ianuarie 2006 din valoarea creanţelor asupra clienţilor, care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii: sunt neîncasate într-o perioadă de depăşeşte 270 de zile de la

data scadenței, nu sunt garantate de altă persoană, sunt datorate de o persoană ce nu este afiliată contribuabilului și au fost incluse în veniturile impozabile ale acestuia.

Rezultă astfel că în mod corect contestatoarea a considerat deductibilă cheltuiala în sumă de 1.114 lei la calculul impozitului pe profit.

În anul 2007 organul fiscal în mod greșit a majorat cheltuielile nedeductibile fiscal cu suma de 2.704,40 ron compusă din: 1.114 lei cheltuială evidențiată în contabilitatea contestatoarei reprezentând contravaloare documentație modernizare stație distribuție carburant + GPL; 1.590 lei reprezentând contravaloare lucrări construcții conform facturii nr. 1/10/20.03.2007 emisă de SC "Energie" SRL; suma de 1329 lei contravaloare asigurări; suma de 1.000 lei reprezentând cheltuieli cu energia electrică și suma de 1.000 lei contravaloare servicii cazare pentru administratorii societății, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare:

Revenind asupra sumei de 2.704,40 ron cu care au fost majorate cheltuielile nedeductibile fiscal în anul 2007, instanța reține că în data de 23.04.2007 a fost încheiat contractul de vânzare cumpărare pentru stație distribuție carburanți + GPL, în timp ce documentația pentru modernizare stație + GPL a fost achitată în data de 17.01.2007, contestatoarea efectuând o cheltuială deductibilă în scopul realizării de venituri, transmiterea dreptului de proprietate operând pe data încheierii contractului de vânzare cumpărare și nu pe data la care a avut loc licitația.

Tot în mod greșit au fost considerate ca nedeductibile cheltuielile în valoare de 1.114 lei pentru care s-a emis factura nr. 1/10/20.03.2007 de către SC "Energie" SRL.

Faptul că la aceasta este sau nu anexat un deviz de lucrări, este lipsit de relevanță deoarece ceea ce se înregistrează în contabilitate este factura și nu devizul de lucrări.

Tot în mod greșit au fost considerate ca nedeductibile cheltuielile privind asigurările în sumă de 1.329 ron.

Contestatoarea deține clădirea în care-și desfășoară activitatea în baza unui contract de comodat în care s-a stipulat că pe toată durata contractului comodatarul va suporta toate cheltuielile referitoare la utilitățile consumate pentru folosința bunurilor ce fac obiectul contractului: energie electrică, termică, telefonie, alte cheltuieli legate de asigurarea condițiilor pentru desfășurarea activității în spațiile puse la dispoziție, precum și impozitele și taxele aferente acestor spații, iar asigurarea spațiului ce face obiectul contractului reprezintă o cheltuială necesară desfășurării activității, fiind astfel deductibilă din punct de vedere fiscal.

Cu privire la suma de 1.000 lei în mod greșit organul de inspecție fiscală a considerat că aceasta este nedeductibilă, aceasta reprezentând cheltuială cu energia electrică, contestatoarea deținând clădirea în care își desfășoară activitatea în baza unui contract de comodat și pe toată durata derulării acestuia comodatarul este cel care suportă cheltuielile referitoare la utilitățile consumate, fiind astfel o cheltuială deductibilă potrivit pct.37 din Normele de aplicare a Codului fiscal.

În fine și suma de 1114 lei a fost considerată ca nedeductibilă în mod greșit contrar prevederilor art.21 alin.(2) lit.e) Cod fiscal.

În anul 2008 în mod nejustificat organul de inspecție fiscală a mărit baza de impunere cu suma de 19.980 lei deși contestatoarea a procedat corect la stabilirea bazei de impunere a impozitului pe profit pentru anul 2008 prin neintroducerea în

modul de calcul al impozitului pe profit a diferențelor din reevaluare aferente activelor cedate.

În anul 2009 contestatoarea a achiziționat autoturismul Opel Astra care a fost înregistrat în evidența contabilă a societății în luna februarie 2009, iar suma de 7 lei reprezentând amortizare, asigurare și taxă poluare aferente acestui autoturism au fost considerate de către organul fiscal ca fiind cheltuieli nedeductibile, invocând în acest sens prevederile art.21 alin.(3) lit.n) și art.24 alin.(1) și (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal coroborate cu prevederile pct.53 alin.(1) lit.a) și cele ale pct.54 alin.(1) din Ordinul nr.1752 din noiembrie 2005.

Potrivit art.21 alin(3) lit.n) din Codul fiscal, invocat de organul fiscal în Raportul de inspecție fiscală au deductibilitate limitată „cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații, exclusiv cele privind combustibilul aferente autoturismelor folosite de persoanele cu funcții de conducere și de administrare ale persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu astfel de atribuții”, iar art.24 alin.(1) și alin.(2) se referă la amortizarea fiscală.

Din lecturarea textelor sus citate nu rezultă că nu ar fi deductibile fiscal cheltuielile ocazionate de procurarea a mai mult de un autoturism în condițiile în care există o singură persoană cu funcție de conducere în cadrul societății, textele de lege suscitade referindu-se la deductibilitatea limitată a cheltuielilor legate de funcționarea, întreținerea, reparația sau cu cele cu combustibilul aferente autoturismelor folosite de persoanele de conducere care sunt deductibile limitat la cel mult un singur autoturism.

Pe cale de consecință contestatoarea nedatorând diferența de impozit pe profit calculat suplimentar, mai puțin suma de 7 lei pe care o datorează cu acest titlu, nu datorează nici accesoriile pentru această diferență.

Pe cale de consecință se va admite în parte contestația și se vor anula actele administrativ fiscale până la concurența sumei de 7 lei legal datorată reprezentând: 7 lei impozit pe profit suplimentar, 2633 lei majorări aferente acestuia, TVA în sumă de 830 lei și majorări aferente acestuia în sumă de 3127 lei.

În baza dispozițiilor art.274 Cod procedură civilă intimata va fi obligată și la cheltuieli de judecată către contestatoare, reprezentând onorariu expert.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Respinge excepția inadmisibilității contestației pentru capetele de cerere 1, 6, 7, 9, 11, 12 și 13 ridicate de intimată.

Admite în parte contestația formulată de contestatoarea SC ALTOPRIS SRL, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. General Magheru, nr.43, județul Vâlcea, în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. General Magheru, nr. 17, județul Vâlcea.

Anulează actele administrativ fiscale contestate până la concurența sumei de 7 lei, legal datorată compusă din: 7 lei impozit pe profit suplimentar, 2633 lei

majorări aferente acestuia, TVA în sumă de
sumă de lei.

lei și majorări aferente acesteia în

Obligă intimată DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A
JUDEȚULUI VÂLCEA, la 2700 lei cheltuieli de judecată, către contestatoare,
reprezentând onorariu expert.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 12 aprilie 2011 la sediul Tribunalului Vâlcea.

Președinte,
Mădălina Vasilescu

Grefier,
Cornelia Liliiana Orghidan

RED.V.M.
TEHNORED.O.C.L.
EX.